

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117935328/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

var det, som om Løvsuset atter hvirvlede ud af Rummet.

Sølver glippede med Laagene og tittede frem for sig. Der laa en koglende grønlig Lysplet langt hen over Gulvet. Han rejste sig over Ende og aabnede Øjnene helt: Maaneskinnet laa i en Firkant paa Gulvet.

Da han vilde lægge sig tilbage, ramtes hans Øje af et lille stærkt Blink. Han prøvede et Par Gange vekslende at rejse og lægge sig; hver Gang kom Blinket igen. Var det en lille Sankt-Hansorm, der laa tæt henne foran Maaneskinspletten som en lille Ært af Lys tabt udenfor den store Firkant? Nej, en Sankt-Hansorm kunde ikke blinke.

Saa stod Sølver op og traadte hen til Pletten. Han bøjede sig og tog i sine Fingre et lille Guldkors, hvis seks smaa slebne Stene ligesom i sig selv udstraalede Maaneskin. Det var som Maanelyset laa inde i hans Haand. Han lod det lille Kors glimte og glimte, og hans Hjerte slog af vidunderlig Glæde; thi det maatte være Gros Kors — det var det, han havde set i Drømme ved hendes Rosenkrans. Gro havde altsaa været i hans Fængsel. Lige nu var hun kommen og forsvunden som et Syn; men Korsets Maaneskin var dryppet fra hendes